

ΤΟ ΤΡΕΝΟ ΣΤΟ ΡΟΥΦ

ΔΙΦΩΝΟ
3/03

ΘΕΤΕ ΔΕΝ ΘΕΤΕ Θ' ΑΝΟΙΣΤΕ!

μοιλόγιο – όχι πια Παρίσι-Κωνσταντινούπολη σε 67 ώρες και 46 λεπτά ούτε στις φαγωμένες από τη σκουριά του χρόνου γραμμές – αλλιώ από την ποίηση στη μουσική και στα διαχρονικά πεντάγραμμα της λαϊκής έμπνευσης που σίγουρα θα άφηνε άφωνο και τον Ηρακλή Πουαρό! Τριάντα όλοι κι όλοι συνδαιτυμόνες· γιατί γίνεται σε αυτό τον τόπο μουσικό σεργιάνι χωρίς μεζέδες και καλό κρασί; Το σφύριγμα της αναχώρησης διώχνει κάθε δυσάρεστη σκέψη, ακόμη και αν, φουρτουνιασμένος από τα προσωπικά και τα επαγγελματικά προβλήματα, ξέχασες να τα αφήσεις στην πλατφόρμα του σταθμού. Σε ζώνει η περιέργεια για τα μουσικά τοπία που θα δεις με τα μάτια της ψυχής από τα παράθυρα του νου. Εικόνες ποιας εποχής; Της φωτεινής και της χαρούμενης, αφού όλα μεμιάς έχουν γίνει ποίηση και μετώδια. Αγαπημένοι στίχοι μεγάλων ποιητών, πότε με τη φωνή τους, πότε με τις αισθαντικές απαγγελίες της Τατιάνας Λύγαρη και της Μαρίας Τσιμά. Λιτή, όχι συνήθης ορχήστρα για λαϊκή μουσική, με ωραία ενορχήστρωση: Άλκηστις Ραυτοπούλου, πιάνο· Γιώργος Μάκαρης, κιθάρα· μαντολίνο· Άννα Θεοδωράτου, φλάουτο· Θεόδωρης Λιγνός, κοντραμπάσο. Και το αρτιότερο μουσικό όργανο: η φωνή, Βασίλης Γιασδάκης, Καίτη Κουλητσία.

Στο πρώτο μέρος δεκατρείς Έλληνες συνθέτες μελοποίησαν ειδικά για αυτή τη διαδρομή παλαιούς και νεότερους ποιητές. Ισάριθμα οικοκαίνουργα τραγούδια που πιστοποιούν κατ' εξακολούθηση την πληθωρική δύναμη της ελληνικής γλώσσας όταν παντρεύεται με τη μουσική και αντίστροφα. Στο δεύτερο μέρος αγαπημένα κομμάτια από το αμύθητό μας θησαυροφυλάκιο. Η παρέα κάνει κάτι πατροπαράδοτο και θεραπευτικό: σιγοτραγουδά με τους καλπιτέχνες. Η υπεροχή του φυσικού όχου στη φασαρία του ηλεκτρικού καιρού. Κορυφαία στιγμή για τον υπογράφοντα η a capella εκτέλεση της Καιτούλης στο καλυμνιώτικο Μαρούλι.

Με τέτοιο καταιγισμό ομορφιάς... θέτε, δεν θέτε θ' ανθίστε μελωδικά πουλιούδια, στοιλίδια αισθητικής αναβάθμισης σε άκρως υποβαθμισμένο περιβάλλοντα χώρο. Η ζωή κύκλους κάνει. Πάνε τριάντα χρόνια από τότε που εκεί, δίπλα στις γραμμές, με τον εφηβικό φόρβο και τη μικρομέγαλη μαγκιά, ερχόμασταν αντιμέτωποι με τον πρώτο «περιοδεύοντα» καταναγκασμό της έξουσίας. Τότε και τώρα· πάντοτε το τραγούδι πιστός σύντροφος.

(Το Τρένο στο Ρουφ, στην οδό Κωνσταντινουπόλεως, μεταξύ Ιεράς Οδού και γέφυρας Χαμοστέρνας. Τρίτη έως Σάββατο έναρξη 21.30, Κυριακή 20.00, τηλέφωνα: 210-5298.922 και 6937-604.988).

ΗΛΙΑΣ ΒΟΛΙΟΤΗΣ-ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Aυθεντικό ταξίδι με ένα βαγόνι του θρυλικού Orient Express! Σε ποια εποχή; Στο χθες, στο σήμερα, στο αύριο ή μήπως ανέκαθεν; Ασήμαντος ο προσδιορισμός. Της ύπαρξης σύμβασης κι αυτός για να οροθετεί την απροσδόκητα άμορφη μα βιαστική στιγμή. Το χρονικό πρόσσημο δεν έχει αξία όταν τη ζεις. Μόνο μετά, να τη θυμάσαι φυλακισμένη στα άδυτα της νοσταλγίας. Μια παρέα μερακλήδων έστησε στον παλιό σιδηροδρομικό σταθμό του Ρουφ την απολαυστική μουσικοθεατρική παράσταση. Όχι! Μάλλον είναι πολύ λίγη η πλέξη. Ένα βίωμα – καλύτερα – σε μια μικρή γωνιά της αβίωτης τσιμεντούπολης, με τον δημοτικό τίτλο θέλετε δέντρο ανθίστε, θέλετε μαραθείτε.

Χώρος υποβλητικός! Από ποια εποχή; Από κάτι που μπορεί να είδες στο όνειρό σου; Βαγόνι-εστιατόριο του 1924, που ανακαίνιστηκε από την Τατιάνα Λύγαρη και εκτελεί το δρόμο